

Παρηγία

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΜΑΡΩΝΕΙΑΣ & ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ • ΕΤΟΣ ΙΑ' • ΤΕΥΧΟΣ 41^ο • ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ-ΜΑΡΤΙΟΣ 2024

ΠΑΡΡΗΣΙΑ

Τριμηνιαία Έκδοσις
Οικοδομῆς καὶ Ἐνημερώσεως

Ἰανουάριος - Μάρτιος
ΕΤΟΣ ΙΑ΄ - ΤΕΥΧΟΣ 41^ο

ΕΚΔΟΤΗΣ

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης
Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς
κ. Παντελεήμων

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις
Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς
Τηλ. 25310 22642
E-mail: immkom@otenet.gr

ΣΤΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Πρωτ. Γεώργιος Παπαβέργος
Πρωτ. Σταῦρος Κολιούσης
Γεώργιος Χρ. Τσιγάρας

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΤΛΗΣ
Γεώργιος Χρ. Τσιγάρας

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ
Σπυρίδων Κιοσσές

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ
Γιάννης Μενεσιδης

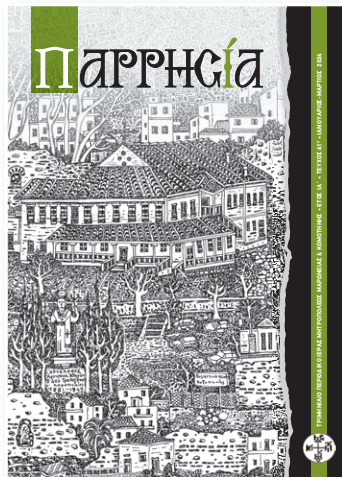
ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ
ΔΕΚΤΑΙ ΠΡΟΑΙΡΕΤΙΚΑΙ ΕΙΣΦΟΡΑΙ
ΑΡΘΡΑ-ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ

Περιοδικὸν Παρρησία.
Ἱερὰ Μητρόπολις
Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς
Τ.Θ. 306, Τ.Κ. 69100 Κομοτηνῆς

ΕΚΤΥΠΩΣΗ

Τυπογραφεῖον «Ἐπικοινωνία Α.Ε.»
Ἐναντι Πανεπιστημιουπόλεως
69150 Κομοτηνῆς
Τηλ. 25310 31332
E-mail: epikoinonia.ae@gmail.com

Περιεχόμενα

03.

Στὴ δύση τοῦ 2023...
καὶ στὴν ἀνατολὴ τοῦ 2024
τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μαρωνείας
καὶ Κομοτηνῆς κ. Παντελεήμονος

05.

Ἡ ἀνάγκη ἑνὸς «ἐν ἀληθείᾳ»
δικαιωματισμοῦ
τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μαρωνείας
καὶ Κομοτηνῆς κ. Παντελεήμονος

06.

Ἡ Ὑπαπαντὴ τοῦ Κυρίου
– Ἑορτὴ τῆς μητέρας
τοῦ Ἀρχιμανδρίτη Σάββα Παπαδόπουλου
Ἐφημέριου Ἱεροῦ Ναοῦ Προφήτη Ἡλία Παλλαδίου

11.

Τὸ μυστήριον τοῦ γάμου
ὡς κοινωνία ἀγάπης
τοῦ Ἱεροδιακόνου Ἀρσενίου Βασιλείου

14.

«Ἐκκλησιαστικὲς εἰδήσεις»
Ἐπιμέλεια: Ἱεροδιακόνου Ἀρσενίου Βασιλείου

Ἡ εἵσοδός μας στὸ νέο ἔτος πρέπει νὰ λειτουργεῖ σὲ δύο διαστάσεις: σὲ ἐκείνη τῆς μνήμης μὲ προφανῆ τὸν ἀναστοχασμὸ γιὰ λάθη, παραλείψεις καὶ ἀβελτηρίες καὶ σὲ ἐκείνη τοῦ πραγματιστικοῦ προγραμματισμοῦ, τῆς ρεαλιστικῆς στοχοθεσίας.

Ἀναμνησκόμενος τὰ πεπραγμένα τῆς φυλλορροοῦσας χρονιᾶς στέκομαι μὲ προβληματισμὸ καὶ συγκίνηση σὲ γεγονότα ποὺ ἔχουν παγκόσμιο ἀντίκτυπο. Φονικοὶ σεισμοί, αἱματηροὶ πόλεμοι στὴν εὐρωπαϊκὴ «χριστιανικὴ» μας γειτονιά, οἰκονομικὲς ἀναταράξεις, νεκρανάσταση φασιζουσῶν πολιτικῶν κινήσεων καὶ κινημάτων, τὰ ὁποῖα οἱ παλαιότερες γενιὲς εἶχαν δυναμικὰ καὶ συνειδητὰ ἐκτοπίσει ἀπὸ τὸ ἱστορικὸ τους γίγνεσθαι.

Στέκομαι ἐπίσης μὲ σεβασμὸ στὴ διπλωματία τῆς ἀλληλεγγύης τῆς πατρίδας μου κατὰ τοὺς σεισμούς τῆς νοτιοδυτικῆς Τουρκίας, προσεύχομαι ἀδιάκοπα γιὰ τὰ θύματα τῶν Τεμπῶν, συντονίζω τὴ φωνή μου στὸ πανελλήνιο αἶτημα νὰ μὴν ἐπαναληφθοῦν ἐγκληματικὲς ἀστοχίες καὶ ἐπιλογὲς ποὺ μᾶς προκαλοῦν

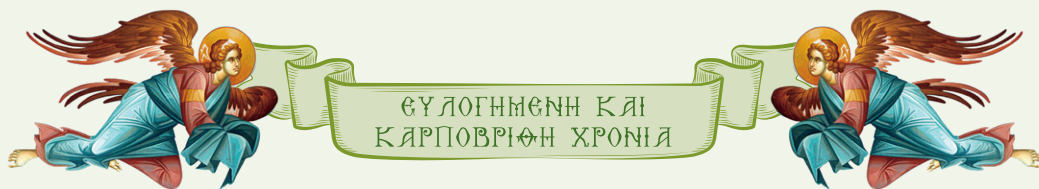
ΣΤΗ ΔΥΣΗ ΤΟΥ 2023... ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΑΝΑΤΟΛΗ ΤΟΥ 2024

“ Ζοῦμε μία βίαιη μετακένωση πολιτικῶν, φιλοσοφικῶν καὶ πολιτιστικῶν ρευμάτων, τὰ ὁποῖα εἴτε ἀδυνατοῦμε εἴτε ἀδιαφοροῦμε νὰ ἀντιμετωπίσουμε μὲ κριτικὴ διάθεση, παρότι ἐκεῖνα ὅπως τὸ νερὸ δουλεύουν ἀργά, σταθερὰ καὶ ἀποσαθρωτικά στὸ κοινωνικὸ ἐποικοδόμημα **”**

θρῆνο γιὰ συνανθρώπους, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὸ φυσικὸ περιβάλλον, τὸ κάλλος καὶ τὴ ζωτικὴ συνέργεια στὴ φυσιολογικὴ ἀνάπτυξη τοῦ ὁποῖου ἀποστερούμαστε κάθε χρόνο καὶ περισσότερο. Γιατὶ αὐτὸ εἶναι τὸ ἀποτύπωμα μιᾶς τεραστίας πυρκαγιᾶς, μιᾶς ἀδιανόητης σὲ ἔνταση πλημμύρας, μιᾶς κερδοσκοποῦ ἐπιλογῆς ἔναντι τῆς ἀδιαπραγμάτευτης προστασίας τῶν δασῶν μας.

Πλαί σὲ αὐτὲς τὲς ἐμπειρίες μὴν ἀντιπαρέλθουμε ἀνεπίγνωστα κοινωνικὲς παθογένειες, καρποὺς τῆς παγκοσμιοποιημένης δυτικῆς κουλτούρας. Περιστατικὰ καθημερινῆς ἐγκληματικότητας, νεανικῆς παραβατικότητας, ἀπόπειρες μετάλλαξης τῶν ἠθῶν καὶ τῶν πατροπαραδότων ἀξιῶν μας μέσα ἀπὸ ἓναν ἄκρατο δικαιωματισμὸ. Ζοῦμε μία βίαιη μετακένωση πολιτικῶν, φιλοσοφικῶν

“ Η εποχή μας, όπως κάθε εποχή, καταξιώνεται από ανθρώπους που διακρίνονται από την αίσθηση ευθύνης έναντι των συνανθρώπων τους, που τελικά σημαίνει αίσθηση ευθύνης έναντι της ιστορίας. Άς παραλάβουμε, λοιπόν, από το πλούσιο ταμείο της παράδοσής μας, της εκκλησιοποιημένης ελληνορθόδοξης πίστης μας, των ιδεών μας, την εφετινή ανυπόγραφη ακόμη ονομαστική έπιταγή μας. Άς την υπογράψουμε με χρηστές ελπίδες, ώστε να την εξαργυρώσουμε συλλογικά και «ἐπὶ πολλῶν» τὸν καιρὸ τῆς λήξης της ”

καὶ πολιτιστικῶν ρευμάτων, τὰ ὅποια εἴτε ἀδυνατοῦμε εἴτε ἀδιαφοροῦμε νὰ ἀντιμετωπίσουμε μὲ κριτικὴ διάθεση, παρότι ἐκεῖνα ὅπως τὸ νερὸ δουλεύουν ἀργά, σταθερὰ καὶ ἀποσαθρωτικὰ στὸ κοινωνικὸ ἐποικοδόμημα. Ἐντοπίζουμε μία γενικότερη ἀπαιδευσία, μία πρωτοφανῆ ἔνδεια ὑψηλῶν ιδεῶν καὶ ἐκφραστικῶν μέσων καὶ καθὼς ἡ γλῶσσα μας φτωχαίνει, φτωχαίνουν καὶ οἱ ιδέες μας. Γιὰ τὴ θετικὴ μεταβολὴ ὅλων αὐτῶν, ὀφείλουμε νὰ συν-εργαστοῦμε ἀπὸ ἀνατολῆς ἕως δύσεως τοῦ ἥδη ἐπιτέλλοντος ἔτους 2024. Μὲ πνεῦμα ἀγάπης πρὸς τὰ ὑψηλὰ ιδεώδη τῆς ἐλευθερίας, τοῦ σεβασμοῦ ἑαυτῶν καὶ ἀλλήλων, μὲ δημιουργικὴ ἀγωνία γιὰ τὰ νειάτα τῆς πατρίδας καὶ τῆς καθ' ἡμᾶς Θράκης. Μὲ διάθεση συντονισμοῦ τῶν προσωπικῶν μας ταλάντων στὸ κοινὸ ἐργοθέσιο, ὥστε νὰ ὑψωθοῦμε «λίγο ψηλότερα»,

γιὰ νὰ θυμηθῶ τὸν ποιητὴ.

Ἡ εποχή μας, ὅπως κάθε εποχή, καταξιώνεται ἀπὸ ἀνθρώπους πού διακρίνονται ἀπὸ τὴν αἴσθηση ευθύνης ἑναντι τῶν συνανθρώπων τους, πού τελικὰ σημαίνει αἴσθηση ευθύνης ἑναντι τῆς ιστορίας. Άς παραλάβουμε, λοιπόν, ἀπὸ τὸ πλούσιο ταμείο τῆς παράδοσής μας, τῆς ἐκκλησιοποιημένης ελληνορθόδοξης πίστης μας, τῶν ιδεῶν μας, τὴν εφετινὴ ἀνυπόγραφη ἀκόμη ονομαστικὴ ἐπιταγὴ μας. Άς τὴν υπογράψουμε μὲ χρηστές ἐλπίδες, ὥστε νὰ τὴν εξαργυρώσουμε συλλογικὰ καὶ «ἐπὶ πολλῶν» τὸν καιρὸ τῆς λήξης τῆς.

Εὐχομαι πρὸς ὅλους μία ὄντως εὐλογημένη καὶ καρποβριθῆ χρονιά!

Ὁ Μητροπολίτης
† ὁ Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς
Παντελεήμων

Ἡ ἀνάγκη ἐνὸς «ἐν ἀληθείᾳ» δικαιωματισμοῦ

Ψηφίστηκε, τελικῶς, στὸ Ἑλληνικὸ Βουλευτήριό τὸ νομοσχέδιο γιὰ τὸν «γάμο!» τῶν ὁμοφυλόφιλων ζευγαριῶν. Προηγουμένως, κάθε διαμαρτυρόμενη κοινωνικὴ συνιστώσα, τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος συμπεριλαμβανομένης, ἀποπειράθηκε στὸ χρονικὰ στενὸ καὶ τροπικὰ περικλειστο πλαίσιο ἐνὸς καταφανῶς προσχηματικοῦ δημόσιου διαλόγου νὰ ἀρθρώσει τὸν λόγο καὶ τὴν ἐμπειρία τῆς ἀλήθειάς της. Νὰ ἀναδείξει τὸ πολὺπλοκο καὶ τὸ σπουδαῖο τοῦ ζητήματος.

Ἡ αἰτιολογικὴ βάση ὧσων ὑποστηρίζουν τὴ νομοθετικὴ παρέμβαση στηρίχθηκε –καθ’ ὑπερβολὴν νομίζω– στὴν ἀξία τοῦ δικαιωματισμοῦ. Τοῦ δικαιώματος τῶν ὀλίγων ἔναντι τῶν πολλῶν. Αὐτὸ τὸ ἐπιχείρημα κυριολεκτικὰ παρέσυρε τὸ βάρος τῆς συζήτησης σὲ ἄγωνα μονοπάτια. Διότι γιὰ τὴν εὐστάθεια καὶ πρόοδο τοῦ κοινωνικοῦ ἐποικοδομήματος συνεργάζονται «δικαιωματικά» καὶ μὲ νόμιμους τρόπους ὅλοι ἀνεξαιρέτως, χωρὶς ἀποκλεισμούς. Τὸ αὐτὸ πράττει καὶ ἡ Ἐκκλησία μὲ τὰ μέλη της, τὰ ὁποῖα δὲν ἀπεμπολοῦν τὴν πολιτικὴ των ιδιότητα.

Νὰ σημειωθεῖ, ἐπίσης, ὅτι στὴν ἀπαρχὴ τοῦ ὁ δικαιωματισμὸς προβλήθηκε ὡς ἀνάγκη ἀπὸ τὶς κοινωνίες τοῦ νεωτερικοῦ κόσμου προκειμένου νὰ ἀνυψωθεῖ ἀξιακὰ τὸ ἀνθρώπινο πρόσωπο. Εἶναι ἕνας δικαιωματισμὸς ποὺ γινώριζε καὶ σεβάστηκε τὴν ὀρθόδοξη ἀνθρωπολογία. Καὶ ἡ ὀρθόδοξη θεολογία ἐπίσης –ὡς ὅφειλε– τὸν παρακολούθησε, τὸν ἀνέλυσε, βρῆκε σημεῖα ἐπαφῆς καὶ δημιουργικοῦ διαλόγου μὲ τοὺς ἰδεολόγους του.

Μολαταῦτα, ἡ μετανεωτερικὴ μας ἐποχή, ἀποπειράται νὰ διασαλεύσει τὴν ἰσορροπία τῆς σκέψης καὶ τῆς ἔργῳ διεκδικήσεως λογικῶν δικαιωμάτων στὴ βάση μίας ἄλογης ἀτομικῆς λογικῆς κι ἐνὸς ἄκρατου ἀτομοκεντρικοῦ δικαιωματισμοῦ.

Ἀναμφίβολα ὑπάρχουν ἐρμηνεῖες, ἐξηγήσεις καὶ ἀναλύσεις, σὲ σχέση μὲ τὴν ἐμφάνιση τέτοιων καινοφανῶν ἰδεῶν. Ἀναμφίβολα ὑπάρχουν συζητήσεις ὡς πρὸς τὸ τί ἐξυπηρετοῦν οἱ θιασῶτες τους. Τὸ ζητούμενο ὅμως γιὰ τὴν εὐδαίμονα προοπτικὴ κάθε κοινωνίας εἶναι νὰ διατηρεῖται προσεκτικὰ ἡ ἰσορροπία, προκειμένου τὰ προβαλλόμενα καὶ διεκδικούμενα ἀτομικὰ δικαιώματα νὰ μὴ συγκρούονται μὲ τὶς ἐκπεφρασμένες ἀπόψεις τῆς κοινωνίας γιὰ τὴν πορεία της, τὴν προοπτικὴ της καὶ τὴν αἴσθηση παράδοσης τὴν ὁποία ἔχει διατηρήσει καὶ ἐπιθυμεῖ νὰ μεταλαμπαδεύσει στὶς ἐπόμενες γενεές.

Παρεκτὸς κι ἂν κάποιοι ὀλίγοι, ἐντὸς κι ἐκτὸς τῶν τειχῶν τῆς πατρίδας μας, ἔχουν προσυμφωνήσει στὴν πειραματικὴ κατ’ ἀρχὰς ὁμογενοποίηση ταυτοτήτων, ἰδιοπροσωπείας, ἱστορικῶν καὶ πολιτισμικῶν παραδόσεων, προκειμένου νὰ ἐξυπηρετηθεῖ ἓνα σχέδιο δημιουργίας ἐνὸς μετα-ανθρώπινου πολιτισμοῦ, μέσα στὸν ὁποῖο ἀπαιτεῖται ἡ ὑποταγὴ τῆς ἀποτυπωμένης ἱστορίας κάθε λαοῦ σὲ μιὰ δοτὴ καὶ εἰκονικὴ πραγματικότητα.

Ὁ Μητροπολίτης
† ὁ Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς
Παντελεήμων

Ἡ Ὑπαπαντὴ τοῦ Κυρίου – Ἑορτὴ τῆς μητέρας

Ἀρχιμανδρίτης Σάββας Παπαδόπουλος
Ἐφημέριος Ἱ. Ν. Προφήτη Ἡλία Παλαδίου

Ἡ ἑορτὴ τῆς Ὑπαπαντῆς, ἀδελφοί μου, καὶ ἡ Ἐκκλησία μας ἐορτάζει ἓνα μεγάλο γεγονός. Ἡ Παναγία μας, σαράντα ἡμέρες μετὰ τὴν Γέννηση τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, κρατῶντας τὸν μικρὸ Χριστὸ στὴν ἀγκαλιά της, κατηύθυνε τὰ βήματά της στὸν Ναὸ τοῦ Σολομῶντος. Ὑπήκουσε ἔτσι στὸν νόμο τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, σύμφωνα μὲ τὸν ὁποῖο κάθε ἄρσενικό παιδί πού γεννιόταν ἔπρεπε νὰ τὸ σαραντήσουν, θὰ λέγαμε, πηγαίνοντας, βεβαίως, ὡς προσφορά στὸν ναὸ ἓνα ζεῦγος τρυγόνων ἢ δύο μικρὰ περιστέρια.

Ἐκεῖ, τὸν μικρὸ Χριστὸ ὑποδέχθηκε ὁ ἱερέας πρεσβύτες Συμεῶν, ὁ ὁποῖος εἶχε τὸν νόθο νὰ δεῖ τὸν Μεσσία καὶ ὁ Θεὸς τὸν διαβεβαίωσε ὅτι πρὶν πεθάνει θὰ Τὸν δεῖ. Σήμερα, ἡ ὑπόσχεση πραγματοποιεῖται. Καὶ ὁ πρεσβύτες Συμεῶν, ἱκανοποιημένος, πλημμυρισμένος ἀπὸ χαρά, προφητεύει τὰ ὅσα πρόκειται νὰ συμβοῦν στὸν Χριστό. Παραλλήλως, ζητᾷ ἀπὸ τὸν Θεὸ νὰ τὸν πάρει ἀπ' αὐτὴν τὴν ζωὴ, ἀφοῦ ὁ νόθος καὶ ἡ λαχτάρα του νὰ δεῖ τὸν ἀναμενόμενο Μεσσία πραγματοποιήθηκε.

Ὅμως, ἀδελφοί μου, ἡ ἑορτὴ τῆς Ὑπαπαντῆς καθιερώθηκε ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία καὶ ὡς ἡμέρα ἐορτῆς τῆς Μητέρας. Ἐσεῖς σήμερα, μητέρες μου, ἔχετε τὴν τιμητικὴ σας, ἔχετε τὴν ἐορτὴ σας. Ἡ Ἐκκλησία σᾶς τιμᾷ.

Ὁ Χριστὸς, βεβαίως, μᾶς τίμησε ὅλους. Ἰδιαίτερα, ὅμως, τίμησε τὴν γυναῖκα, ἡ ὁποία πρὸ Χριστοῦ ἦταν μιὰ σκλάβη. Ἦταν κάτι τὸ ἀσήμαντο. Δὲν εἶχε καμμιά ἀξία.

Ἦλθε ὁ Χριστὸς καὶ εἶπε ὅτι ἡ γυναῖκα καὶ ὁ ἄνδρας εἶναι τὸ ἴδιο. Ἐχουν ἴσα δικαιώματα. Καὶ ὅπως ὁ ἄνδρας εἶναι μιὰ προσωπικότητα, ἔτσι καὶ ἡ γυναῖκα εἶναι μιὰ προσωπικότητα. Δὲν ὑπάρχει διαφορὰ ἀνάμεσά τους. Ὁ Χριστὸς ἔβγαλε τὴν γυναῖκα ἀπὸ τὰ σκλαβοπάζαρα.

Καὶ πρέπει νὰ τονίσουμε ὅτι ἡ γυναῖκα κατέστη ὁ κύριος ἀξονας τῆς οἰκογενείας. Ἔγινε ὁ μοχλὸς, ἡ βάση καὶ ἡ καρδιὰ τῆς οἰκογενείας. Ὅπου ὑπάρχει ἡ μητέρα, ὅπου ὑπάρχει ἡ σύζυγος, ἐκεῖ ἔχουμε ἓνα ἀνάκτορο, ἔχουμε ἓναν παράδεισο. Καὶ ὅταν πιστεύει στὸν Θεό, τότε ἀντιλαμβάνεσθε πῶς τὸ σπίτι αὐτὸ μπορεῖ νὰ εἶναι μιὰ γωνιὰ γαλήνης καὶ ἡρεμίας. Ἐνα λιμάνι.

Ἡ γυναῖκα ὡς σύζυγος

Ἐπομένως, ἐσεῖς οἱ γυναῖκες κυβερνᾶτε. Ὅταν μπορεῖτε τὸν δίσκο τῶν αἰτημάτων σας νὰ τὸν σερβίρετε ὁμορφα, ὥστε νὰ μὴν προκαλεῖται ὁ ἐγωῖσμός τοῦ ἀνδρός, τότε κερδίσατε τὸ πᾶν. Καὶ νὰ ξέρετε, ὅπου ὑπάρχει ἓνας μεγάλος ἄνδρας, πίσω ἀπὸ αὐτὸν κρύβεται μιὰ μεγάλη γυναῖκα, εἴτε εἶναι σύζυγος, εἴτε κόρη, εἴτε γιαγιά. Πάντως, κρύβεται μιὰ μεγάλη γυναῖκα. Γυναίκα χριστιανή. Γυναίκα πού πιστεύει. Γυναίκα πού ζεῖ στὴν Χάρη τοῦ Θεοῦ.

Ἡ γυναῖκα σήμερα ἔχει μιὰ τεράστια δύναμη. Ὡς σύζυγος στηρίζει τὸν σύζυγο. Ὅταν εἶναι ταραγμένος, τὸν ἡρεμεῖ. Ὅταν εἶναι κουρασμένος, τὸν ξεκουράζει. Ὅταν περνάει τὰ δύσκολα καὶ διέρχεται ἀπὸ τὶς συμπληγάδες πέτρες, τότε ἡ γυναῖκα τὸν

Εἰκόνα τῆς Ὑπαπαντῆς. Ὁ δίκαιος καὶ εὐσεβὴς Συμεὼν ἀπεικονίζεται ὁρθίος πάνω σὲ βαθμίδα, τείνοντας εὐλαβικὰ τὰ δύο του χέρια πρὸς τὸ θεῖο Βρέφος. Ἡ Παρθένος ἀκολουθεῖται ἀπ' τὴν μεγάλην σὲ ἡλικία προφήτιδα Ἄννα, ἡ ὁποία ὑψώνει τὸ δεξιὸν τῆς χερί σὰν νὰ θέλει νὰ μιλήσει, ταυτόχρονα δὲ στρέφει τὸ κεφάλι τῆς πρὸς τὸν δίκαιο Ἰωσήφ, ὁ ὁποῖος κρατάει ἕνα ζευγὸς περστεριῶν ὡς προσφορά στὸν ναό, σύμφωνα μὲ τὸ ἰουδαϊκὸ ἔθιμο.

ἐνθαρρύνει καὶ τὸν βοηθάει. Γιατὶ ἡ γυναίκα ἔχει τὴν διαίσθησιν ἰδιαιτέρως ἀναπτυγμένη καὶ βλέπει πολὺ μακρύτερα. Καὶ τοῦ λέει: Κράτα! Ἐδῶ εἶμαι. Μαζὶ θὰ περπατήσουμε. Μαζὶ θὰ παλέψουμε. Δὲν τὸν συνερίζεται. Δὲν τοῦ γκρινιάζει. Δὲν τοῦ δημιουργεῖ προβλήματα. Συνεργάζεται ὁ ἄνδρας μὲ τὴν γυναῖκα καὶ δημιουργοῦν μὴ εὐλογημένη οἰκογένεια.

Θέλετε νὰ μάθετε ποιά πρέπει νὰ εἶναι ἡ σχέση ἀνδρὸς καὶ γυναικός; Αὐτὴ ποὺ λέγει τὸ Εὐαγγέλιο: «Ἡ δὲ γυνὴ ἵνα φοβῆται τὸν ἄνδρα». ¹ Ἡ γυναίκα, δηλαδή, νὰ σέβεται τὸν ἄνδρα. Αὐτὸ δὲν σημαίνει ὅτι ὁ ἄνδρας ἔχει δικαίωμα νὰ βασανίζει καὶ νὰ καταδυναστεύει τὴν γυναῖκα. «Αἱ γυναῖκες τοῖς ἰδίοις

ἀνδράσιν ὑποτάσσεσθε ὡς τῷ Κυρίῳ». ² Ἡ γυναίκα θὰ ὑπακούει στὸν ἄνδρα, ὁ ὁποῖος εἶναι ἡ κεφαλὴ. Ἡ γυναίκα εἶναι ἡ καρδιά. Ὁ ἄνδρας εἶναι ἡ κεφαλὴ. Λέει, ὅμως, καὶ στὸν ἄνδρα, γιὰ νὰ μὴν καταδυναστεύει τὴν γυναῖκα: «Οἱ ἄνδρες ἀγαπᾶτε τὰς γυναῖκας ἑαυτῶν, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἠγάπησε τὴν ἐκκλησίαν καὶ ἑαυτὸν παρέδωκεν ὑπὲρ αὐτῆς». ³ Ἐοὺ θὰ ἀγαπᾷ τὴν γυναῖκα, ὅπως ὁ Χριστὸς ἀγάπησε τὴν Ἐκκλησίαν καὶ θυσιάσθηκε γιὰ τὴν Ἐκκλησίαν.

Βλέπετε σὲ τί δυσθεώρητα ὕψη ἀνεβάζει ὁ Χριστὸς τὸ Μυστήριον τοῦ Γάμου; Νὰ σέβεται ἡ γυναίκα τὸν ἄνδρα, ἀλλὰ καὶ ὁ ἄνδρας νὰ ἀγαπάει τὴν γυναῖκα καὶ νὰ θυσιάζεται γι' αὐτήν.

¹ Ἐφεσ. ε', 33.

² Ἐφεσ. ε' 22.

³ Ἐφεσ. ε', 25.

Ἡ γυναίκα ὡς μητέρα

Ἀλλὰ ἡ γυναίκα δὲν εἶναι μέσα στὸ σπίτι μόνον ὡς σύζυγος. Εἶναι καὶ ὡς μητέρα. Καὶ ὅλοι μας ἔχουμε μιὰ μάνα. Δὲν μᾶς γέννησαν οἱ πέτρες. Μιὰ μάνα μᾶς γέννησε. Καὶ τὴν τιμοῦμε.

Ἡ μάνα εἶναι τὸ ἱερότερο πρόσωπο ποὺ ἔχουμε. Εἶναι αὐτὴ ποὺ ἀγαπᾷ τὰ παιδιά της καὶ θυσιάζεται γι' αὐτά. Ἡ μάνα εἶναι ἓνα πάπλωμα, ποὺ μᾶς σκεπάζει ὅλους στὶς δύσκολες στιγμές, στὶς πτώσεις μας, στὰ προβλήματα μας. Εἶναι τὸ πάπλωμα ποὺ μᾶς σκεπάζει, ἡ καρδιά ποὺ μᾶς συγχωρεῖ. Ἀγαπᾷ ἡ μάνα καὶ θυσιάζεται. Θὰ σᾶς ἀναφέρω μερικά παραδείγματα ἐνδεικτικὰ τῆς ἀγάπης της.

Στὸν ὀδοντίατρο: Στὰ χρόνια τῆς κατοχῆς, τότε ποὺ εἴχαμε τὴν τριπλὴ κατοχή, τοὺς Ἰταλοὺς, τοὺς Γερμανοὺς καὶ τοὺς Βουλγάρους, ὁ ἐλληνικὸς λαὸς πεινοῦσε. Οἱ κατακτητὲς ἄρπαξαν τὸ ψωμὶ τοῦ ἐλληνικοῦ λαοῦ καὶ πεινοῦσαμε. Δυστυχία! Ψωμὶ δὲν εἴχαμε, φαγητὸ δὲν εἴχαμε, λάδι δὲν εἴχαμε, ἀλάτι δὲν εἴχαμε, ροῦχα δὲν εἴχαμε... Τίποτε δὲν εἴχαμε! Μιὰ μάνα, ἐκείνη τὴν ἐποχή, ζοῦσε στὴν Ἀθήνα, μόνη μὲ τὸ παιδί της. Δὲν εἶχε νὰ τοῦ δώσει τίποτε. Ὅλα εἶχαν ἐξαντληθεῖ. Καὶ τί ἔκανε; Ἡ ἀγάπη εἶναι ἐφευρετική. Πῆγε στὸν ὀδοντίατρο καὶ τοῦ λέει: «Ἐχω ἓνα παιδί ποὺ πεινάει, λιμοκτονεῖ. Θέλω νὰ τὸ βοηθήσω. Πατέρι, πάρε τὴν τανάλια σου καὶ βγάλε μου τὸ χρυσάφι ποὺ ἔχω στὰ δόντια μου». Ἐβγαλε τὰ χρυσὰ δόντια ποὺ εἶχε στὸ στόμα της, τὰ πούλησε καὶ πῆρε μίαν κούφτα σταφίδες γιὰ νὰ δώσει στὸ παιδί της. Αὐτὴ εἶναι ἡ μάνα! Θυσιάζεται.

Ἡ μαυροφορεμένη γυναίκα: Ἕνας Γάλλος μάρτυρας τῆς ρωσικῆς Ἐκκλησίας, ὁ π. Δημήτριος Ντοῦτκο, κάποια νύχτα δέχθηκε ἐπίσκεψη στὸ σπίτι του. Μιὰ μαυροφορεμένη γυναίκα στεκόταν μπροστά του καὶ τοῦ εἶπε: «Πάτερ, σᾶς παρακαλῶ, ἓνας βαρεὶ ἀρρωστος φεύγει ἀπὸ τὴν ζωὴ καὶ πρέπει ὅπως-ὅπως νὰ τὸν κοινωνήσετε. Ἀπόψε ὅμως. Ὅπως-ὅπως». Εἶπε τὴν διεύθυνση καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἀσθενοῦς.

Σηκώθηκε ὁ κληρικός, ποὺ εἶχε φόβο Θεοῦ, ποὺ εἶχε ἀγιότητα βίου, ποὺ ἔδινε τὴν μαρτυρία τοῦ Χριστοῦ. Πῆρε μὲ ἀγωνία καὶ εὐλάβεια τὸ μικρὸ ἱερὸ ἄρτοφόριο καὶ πῆγε στὸ σπίτι τοῦ ἀσθενοῦς. Μόλις εἶδε τὸν ἱερέα ὁ ἀσθενής, μὲ ὅσες δυνάμεις εἶχε, ἄρχισε νὰ φωνάζει: «Φύγε, ἐγὼ δὲν ἔχω σχέσεις μ' αὐτά. Ἐγὼ εἶμαι ἄθεος. Φύγε! Δὲν σὲ κάλεσα». Σαστισμένος ὁ π. Δημήτριος τοῦ λέει: «Μά, μὲ ἔστειλε ἐδῶ μιὰ μαυροφορεμένη γυναίκα, μιὰ γιαγιά». «Φύγε, σοῦ εἶπα. Ἐδῶ δὲν βρίσκεται καμμιά γιαγιά». Ἐκείνη τὴν ὥρα ὁ ἱερέας, σαστισμένος, σήκωσε τυχαῖα τὰ μάτια του καὶ τὸ βλέμμα του ἔπεσε σὲ μιὰ φωτογραφία. «Νά, αὐτὴ μὲ εἰδοποίησε». «Λὲς ψέματα», τοῦ ἀπαντᾷ ὁ ἄρρωστος. «Αὐτὴ εἶναι ἡ μάνα μου καὶ εἶναι πεθαμένη ἐδῶ καὶ ἐννέα χρόνια». Καὶ ὁ π. Δημήτριος Ντοῦτκο, ὁ μάρτυρας ἱερέας τοῦ σοβιετικοῦ καθεστώτος, συγκινημένος τοῦ λέει: «Πίστεψέ με, παιδί μου, αὐτὴ μὲ εἰδοποίησε. Ἀλλιώς ἐγὼ πὼς θὰ ἤξερα...». Ὁ ἄθεος ξέσπασε σὲ κλάματα. Σὲ λίγο εἶπε: «Πάτερ, μὴ φύγετε, θέλω νὰ ἐξομολογηθῶ». Καὶ ἀφοῦ ἐξομολογήθηκε καὶ κοινώνησε, ἔφυγε γιὰ τὴν Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν. Ἡ πιστὴ «μπαμπουσκα», ἡ ἁγιασμένη μέσα στὶς φλόγες τῆς ἀθεΐας μάνα του, δεόταν ἀκατάπαυστα γιὰ τὴν σωτηρία τοῦ ἄθεου υἱοῦ της. Καὶ τὸ θαῦμα ἔγινε.

Ἡ μάνα-φρουρός: Ἕνα παράδειγμα ἀπὸ τὴν Παλαιὰ Διαθήκη θὰ μᾶς δώσει τὴν μάνα-φρουρὸ τῶν παιδιῶν της. Ρεσφὰ τὸ ὄνομα τῆς μάνας. Ἡ Ρεσφὰ ὑπῆρξε ἀκοίμητος φύλακας. Φύλαγε τὰ κουφάρια τῶν δύο παιδιῶν καὶ πέντε ἐγγονῶν της, ποὺ τὰ εἶχαν κρεμασμένα παραδειγματικὰ ἐπάνω στοὺς σταυροὺς, καὶ ἐμπόδιζε τὰ κοράκια καὶ τὰ ὄρνεα νὰ τρῶνε ἀπὸ τὶς σάρκες τους. Καὶ αὐτὸ κράτησε ἑπτὰ χρόνια, ἕως ὅτου ἀποσπάσει τὴν ἄδεια νὰ τὰ ἐνταφιάσει.

Ἔσεῖς, ὅμως, φυλάγετε ὄχι κουφάρια, ἀλλὰ ἀθάνατες ψυχές. Ναί, ὁ φυσικὸς φρουρὸς τῶν παιδιῶν εἶναι ἡ μητέρα καὶ ὁ πατέρας.

Ἡ μάνα φιλοξενεῖ τὸ παιδί ἐννιά μῆνες στὰ σπλάχνα της. Τὸ τρέφει μὲ τὰ αἱμάτά της. Καὶ ὅταν τὸ γεννήσει, τὸ τρέφει μὲ τὸ λευκὸ της αἷμα, τὸ γάλα. Καὶ χαίρεται, γιατί ἔφερε στὸν κόσμον μιὰ καινούργια ζωή.

Φυλάγει ἡ μάνα. Τί φυλάγει; Ὅχι ἓνα κουφάρι, ἀλλὰ φυλάγει ἓνα παιδί πού ἔχει ὄχι μόνον σῶμα, ἀλλὰ ἔχει καὶ μιὰ ἀθάνατο ψυχή, φυλάγει θησαυρούς. Τὰ παιδιά μας εἶναι οἱ θησαυροὶ μας.

Ρωτήσαμε ποτὲ τί διαβάζουν τὰ παιδιά μας; Τί ἔχουν μέσα στίς σόαντες τους; Ὑπάρχουν βιβλία τὰ ὁποῖα οἰκοδομοῦν καὶ ὑπάρχουν βιβλία τὰ ὁποῖα καταστρέφουν.

Τί βλέπουν τὰ παιδιά μας; Ἀνοίγουμε τὸ τυφλοκούτι. Τί βλέπουν τὰ παιδιά μας; Τί παρακολουθοῦν;

Σὲ ἐπαρσιακὴ πόλη ἓνα παιδί, ἀναπαριστῶντας ἐκεῖνα πού ἔβλεπε, πῆγε καὶ κρεμάσθηκε. Πόσες σκηνὲς βίας, πόσα αἰσχρά, πόσα βρώμικα, πόσα ἐγκληματικά! Τί βλέπουν τὰ παιδιά μας;

Τί κουβεντιάζουν τὰ παιδιά μας; Τώρα τὰ παιδιά κρατοῦν καὶ ἓνα κινητὸ τηλέφωνο. Πέρα ἀπὸ τὸ ὅτι εἶναι βλαβερὰ καὶ καρκινογόντα, τί βλέπουν ἀπὸ τὸ τηλέφωνο αὐτό; Τί ἀκοῦνε;

Ποῦ μπαίνουν στὸ διαδίκτυο; Τὸ διαδίκτυο εἶναι ἓνα ἐργαλεῖο πού ἅμα δὲν ξέρεις νὰ τὸ χρησιμοποιοεῖς, εἶναι ὀλέθριο καὶ καταστροφικόν.

Εὐθύνη ἔχουν οἱ μπτέρες, ἀλλὰ καὶ οἱ γιαγιάδες. Σήμερα ἔχουμε μεγάλο πρόβλημα. Καὶ τὴν εὐθύνη ἐπωμίξεσθε ἐσεῖς οἱ μπτέρες καὶ οἱ γιαγιάδες.

Ἡ μπτέρα εἶναι ἡ πρώτη παιδαγωγός

Ἡ μπτέρα ἀγαπάει, ἡ μπτέρα θυσιάζεται, ἀλλὰ ἡ μπτέρα εἶναι καὶ ἡ πρώτη δασκάλα, εἶναι ἡ πρώτη παιδαγωγός.

Καταργήσαμε τὰ θρησκευτικά, τὶς προσευχές, τὰ θρησκευτικὰ βιώματα πού θὰ δίναμε στὰ παιδιά. Ποιὸς θὰ μιλήσει γιὰ τὸν Θεὸ στὰ παιδιά; Ἡ μάνα θὰ μάθει στὸ παιδί νὰ προσεύχεται. Ἡ μάνα θὰ μάθει νὰ κάνει τὸν σταυρὸ του. Ἡ μάνα θὰ μάθει στὸ

“Ὁ ἄνθρωπος ἔχει μέσα
στὴν καρδούλα του ὅλες τὶς ἀρετὲς
καὶ ὅλες τὶς ἀδυναμίες.
Ἡ μάνα δημιουργεῖ
τὶς κατάλληλες «κλιματολογικὲς
συνθῆκες», ὥστε νὰ ἀνθίσουν
οἱ ἀρετὲς, ἡ πίστη, ἡ ἀγνότητα,
ἡ καθαρότητα,
ἡ τιμιότητα, ὁ σεβασμός”

παιδί νὰ ἐκκλησιάζεται. Ἡ μάνα θὰ τοῦ μιλήσει γιὰ τὸν Θεόν, θὰ τοῦ δώσει τὴν πίστη.

Ὁ ἄνθρωπος ἔχει μέσα στὴν καρδούλα του ὅλες τὶς ἀρετὲς καὶ ὅλες τὶς ἀδυναμίες. Ἡ μάνα δημιουργεῖ τὶς κατάλληλες «κλιματολογικὲς συνθῆκες», ὥστε νὰ ἀνθίσουν οἱ ἀρετὲς, ἡ πίστη, ἡ ἀγνότητα, ἡ καθαρότητα, ἡ τιμιότητα, ὁ σεβασμός.

Ἄν οἱ «κλιματολογικὲς συνθῆκες» βοηθήσουν, οἱ ἀρετὲς θὰ αὐξηθοῦν. Καὶ ἡ βοηθεια θὰ προέλθει μόνο ἀπὸ τὴν μπτέρα, μόνο ἀπὸ τὸν πατέρα, μόνο ἀπὸ τὴν γιαγιά. Κανεὶς ἄλλος δὲν θὰ ἀσχολεῖται πλέον μὲ τὰ παιδιά μας, γιὰ νὰ προσφέρει ἀγωγή.

Λένε ὅτι ἓνας παιδαγωγὸς ἀξίζει ὅσο δέκα δάσκαλοι. Ἐνας πατέρας ἀξίζει ὅσο ἑκατὸ παιδαγωγοί. Καὶ μιὰ μάνα ἀξίζει γιὰ χίλιους παιδαγωγούς. Ἀκούσατε; Τεράστια ἡ ἐπίδραση τῆς μπτέρας στὸ παιδί. Μὲ τὸ γλυκὸ της βλέμμα, μὲ τὴν τρυφερή της ματιὰ, μὲ τὴν ζωντανή της ἀγάπη, βοηθαίει τὰ παιδιά νὰ μεγαλώσουν, νὰ ἐνισχυθοῦν, νὰ καλλιεργηθοῦν, νὰ ἀγιοποιηθοῦν.

Ξέρετε, στὰ χέρια σας ἔχετε τὸν αὐριανὸ Χριστιανὸ ἱερέα. Σὰς λέω πράγματα ἀκατανόητα; Στὰ χέρια σας ἔχετε τὸν Χριστιανὸ ἀστυνόμο, τὸν Χριστιανὸ δάσκαλο, τὸν Χριστιανὸ ἱατρὸ, τὸν Χριστιανὸ πολιτικό. Ὅλους αὐτοὺς τοὺς κρατᾶτε ἐσεῖς στὰ χέρια σας. Τὸ δικό σας παιδί αὐριο μπορεῖ νὰ γίνεῖ ὁ κυβερνήτης τῆς χώρας. Ἄν τοῦ δώσεις Θεόν, ἂν τὸν κάνεις Χριστιανόν, ἂν

Ἡ ἁγία Ἑμμέλεια, μπτέρα τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

τοῦ δώσεις ἀρετή, ἂν τοῦ δώσεις ἰδανικά καὶ τὸν θωρακίσεις πνευματικά, κέρδισες ἕναν Ἅγιο στὴν Ἐκκλησία μας.

Ποιὸς ἔκανε τὸν Μέγα Βασίλειο, ποὺ θαυμάζουν οἱ αἰῶνες; Ἡ Ἑμμέλεια. Μιά γυναίκα. Μιά μπτέρα ἀνέδειξε ὄχι μόνο τὸ ἕνα τῆς παιδί, ἀλλὰ ὅλα τῆς τὰ παιδιά τὰ ἀνέδειξε σὲ Ἁγίους τῆς Ἐκκλησίας μας.

Ποιὸς μᾶς ἔδωσε ἕναν Θεολόγο Γρηγόριο ποὺ θαυμάζουμε σήμερα; Μία μπτέρα. Ἡ Νόννα. Μία μπτέρα τὸν γαλούχησε, τὸν κατήχησε, τὸν φύλαξε ἀπὸ πολλὰς παγίδες καὶ μᾶς τὸν ἔδωσε ἕναν ἅγιο Ἐπίσκοπο καὶ ἕναν Ἀρχιεπίσκοπο Κωνσταντινουπόλεως.

Ποιὸς μᾶς ἔδωσε ἕναν ἱερὸ Χρυσόστομο; Ἡ Ἀνθοῦσα. Αὐτὲς οἱ μάνες δούλεψαν, ἐργάσθηκαν καὶ μᾶς ἔδωσαν Ἁγίους τῆς Ἐκκλησίας.

Θέλετε νὰ εἴσθε συνεργοί; Συνεργοὶ ἁγίων ἀνθρώπων; Δουλέψτε στὶς ψυχὲς τῶν παιδιῶν. Καλλιιεργεῖστε τὸ ἦθος, τὴν ἀρετή, τὴν πίστη, τὴν εὐσέβεια καὶ ἐνδιαφερεῖτε γιὰ τὶς πνευματικὲς προσωπικότητες, ποὺ εἶναι τὰ παιδιά μας. Ἐχουν ἀνάγκες πνευματικὲς.

“Θέλετε νὰ εἴσθε συνεργοί;
Συνεργοὶ ἁγίων ἀνθρώπων;
Δουλέψτε στὶς ψυχὲς τῶν παιδιῶν.
Καλλιιεργεῖστε τὸ ἦθος, τὴν ἀρετή,
τὴν πίστη, τὴν εὐσέβεια καὶ
ἐνδιαφερεθεῖτε γιὰ τὶς πνευματικὲς
προσωπικότητες,
ποὺ εἶναι τὰ παιδιά μας”

Κρατεῖστε! Μὴν ἐπηρεάζεσθε. Μὴν παρασύρεσθε. Ὁ κόσμος χάνεται. Ἡ κοινωνία μας ἔχει πέσει πολὺ χαμηλά. Διαλύσαμε τοὺς θεσμούς. Ἰσοπεδώσαμε αἰώνιες ἀλήθειες. Καὶ τώρα ὅλοι μας παραμιλοῦμε.

Λοιπόν; Φυλάξτε τὰ παιδιά. Φρουρεῖστε τὰ παιδιά. Στηρίξτε τὰ παιδιά. Εἶναι οἱ θησαυροὶ μας, εἶναι τὸ μέλλον μας, εἶναι ἡ ἐλπίδα μας. Ὅλοι ἂν κινηθοῦμε πρὸς τὴν κατεύθυνση αὐτή, τότε θὰ δώσουμε ἀξία στὸν θεσμό τῆς μπτέρας.

Ἀλλὰ καὶ οἱ γιαγιάδες ἔχουν μεγάλη ἀποστολὴ σήμερα. Ἡ πίστη τῶν παιδιῶν στὴν Ρωσία, τὰ χρόνια τοῦ ἀθεϊστικοῦ καθεστῶτος, κρατήθηκε ἀπὸ τὶς «μπάμπουσες», τὶς γιαγιάδες. Αὐτὲς ἔπαιρναν κρυφὰ τὰ ἐγγόνια τους καὶ τὰ βάφτιζαν. Τὰ ὁδηγοῦσαν στὴν Ἐκκλησία, τὰ μιλοῦσαν γιὰ τὸν Θεό. Καὶ στὴν σημερινὴ ἐποχὴ ποὺ φθάσαμε, ἔχουμε χρέος νὰ μιλάμε στὰ ἐγγόνια μας γιὰ τὸν Θεό.

Μέσα στὴν Ἐκκλησία

Κρατεῖστε τὴν πίστη σας, ἀδελφοί μου. Μείνετε μέσα στὴν Ἐκκλησία. Ασφαλίστε τοὺς ἑαυτοὺς σας καὶ περιφράξτε καὶ θωρακίστε πνευματικὰ τὰ παιδιά σας, τὰ ἐγγόνια σας. Ὅλοι μας νὰ φυλάξουμε τὰ παιδιά μας.

Εὐχομαί σὲ ὅλους ἡ Χάρις καὶ ἡ εὐλογία τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος, ποὺ εἶναι προστάτις ὅλων μας, ἡ μπτέρα ὅλων μας, νὰ μᾶς φωτίζει, νὰ μᾶς προστατεύει καὶ νὰ μᾶς ἐνισχύει στὸν δύσκολο ἀγῶνα μας.

Τὸ μυστήριον τοῦ γάμου ὡς κοινωνία ἀγάπης

Ἱεροδιάκονος Ἀρσένιος Βασιλείου

Ὁ Θεὸς δημιούργησε τὸν ἄνθρωπο κατ' εἰκόνα καὶ καθ' ὁμοίωσιν Του. Μετὰ τὴ δημιουργία τοῦ Ἀδὰμ ὁ Θεὸς εἶπε: «Οὐ καλὸν εἶναι τὸν ἄνθρωπον μόνον· ποιήσωμεν αὐτῷ βοηθὸν κατ' αὐτὸν». Καὶ ἀφοῦ ὁ Θεὸς δημιούργησε ἀπὸ τὴν πλευρὰ τοῦ ἀνδρα τὴν γυναῖκα, ὁ Ἀδὰμ εἶπε: «Τοῦτο ὅσοτ' ἕκ τῶν ὁστέων μου καὶ σὰρξ ἕκ τῆς σαρκός μου».

Ὁ προφῆτης Μωϋσῆς συνεχίζει τὴ βιβλικὴ περιγραφὴ μὲ τὰ ἐξῆς προφητικά λόγια: «Ἐνεκεν τούτου καταλείψει ἄνθρωπος τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν μητέρα καὶ προσκολληθήσεται πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν». Στους λόγους αὐτοὺς ἔχουμε τὴν εὐλογία τοῦ Θεοῦ γιὰ τὸ μυστήριον τοῦ γάμου καὶ τὸν προσδιορισμὸ του ὡς κοινωνίας ἀγάπης.

Γιὰ νὰ δημιουργηθεῖ μὲ τὸ μυστήριον τοῦ γάμου μία κοινωνία ἀγάπης, πρέπει ὁ ἄνδρας καὶ ἡ γυναῖκα ποὺ θὰ συζευχθοῦν νὰ βαδίσουν τὸν δρόμο ποὺ ὑπέδειξε ὁ Χριστὸς σ' ἐκείνους ποὺ ἐπιθυμοῦν νὰ τὸν ἀκολουθήσουν: «Εἴ τις θέλει ὀπίσω μου ἔλθειν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἀκολουθεῖτω μοι». Δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἀγαπήσουμε τὸν σύντροφό μας, ἂν δὲν ἀρνηθοῦμε τὸν ἑαυτό μας. Ἀλλωστε ἡ ἀγάπη τοῦ ὁμοζύγου εἶναι ταυτόχρονα ὁ δρόμος ποὺ ὁδηγεῖ στὴν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ.

Τὸ πρῶτο βῆμα γιὰ νὰ δημιουργήσουμε μὲ μέσα στὸν γάμο μία κοινωνία ἀγάπης εἶναι νὰ ἀφαιρέσουμε τὸ ἐγὼ μας. Διότι

ἀγάπη σημαίνει ξερίζωμα τοῦ ἐγωισμοῦ, ἐνῶ τὸ ἐγὼ εἶναι ἡ ἄρνηση τῆς ἀγάπης. Στὴν πνευματικὴ ζωὴ τὰ πράγματα εἶναι τελείως διαφορετικὰ ἀπὸ ὅ,τι στὴν κοσμική. Ὁ Χριστὸς εἶπε: «Ὁ εὐρών τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἀπολέσει αὐτήν, καὶ ὁ ἀπολέσας τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἔνεκεν ἐμοῦ εὐρήσει αὐτήν». Ἐκεῖνος λοιπὸν ποὺ χάνει, κερδίζει. Καὶ ὅποιος νομίζει ὅτι κέρδισε, εἶναι χαμένος. Αὐτὴ τὴν πραγματικότητα βιώνουν οἱ πιστοὶ μέσα στὸν γάμο.

Τὸ θεμέλιο πάνω στὸ ὁποῖο οἰκοδομεῖται ὁ γάμος εἶναι ἡ ἀγάπη. Χάριν τῆς ἀγάπης ἀρνούμαστε τὸ ἐγὼ μας, μέσα στὸ ὁποῖο περιέχεται, κατὰ κάποιον τρόπο, καὶ ἡ πατρικὴ μας οἰκογένεια. Εἶναι ἓνα κομμάτι τῆς ζωῆς ἀγαπητό, μὲ τὸ ὁποῖο μᾶς συνδέουν στενὰ δεσμοὶ αἵματος καὶ δυνατῶν αἰσθημάτων. Ἀποσυνδεόμαστε λοιπὸν ἀπὸ αὐτά, γιὰ νὰ πετύχουμε νὰ ἀγαπήσουμε τὸν σύζυγο. Καὶ τότε νιώθουμε τὴν οἰκογένεια τοῦ συζύγου σὰν δική μας οἰκογένεια. Τότε ἡ προσφώνηση πατέρα ἢ μητέρα πρὸς τὸν πεθερὸ καὶ τὴν πεθερὰ δὲν εἶναι λόγος εὐγένειας, ἀλλὰ γέννημα πραγματικῆς ἀγάπης. Σὲ τέτοιο βαθμὸ ἀγαποῦμε τὸν ἄλλο σὰν ὁ ἄλλος νὰ εἴμαστε ἐμεῖς.

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος λέγει ὅτι: «ὁ ἀγαπῶν τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα ἑαυτὸν ἀγαπᾷ». Ἀντίστοιχα φυσικὰ ἰσχύει καὶ γιὰ τὴν γυναῖκα: Ἐκεῖνη ποὺ ἀγαπᾷ τὸν ἄνδρα τῆς ἀγαπᾷ τὸν ἑαυτό της. Ἄν ἀγαπᾷ, λοιπόν, ὁ καθένας τὸν ἄλλο –ποὺ εἶναι ὁ ἑαυτός του– μὲ τὴν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ, τότε καὶ ὁ Χριστὸς θὰ ἀγαπᾷ καὶ τοὺς δύο

“ Μέσα στὸν γάμο πρέπει νὰ ὑπάρχει κοινωνία καὶ ἀλληλομετάδοση τῶν ὑλικῶν καὶ πνευματικῶν ἀγαθῶν.
 “Ο,τι ἀνήκει στὸν ἄνδρα προσφέρεται μὲ ἀγάπη στὴν γυναῖκα.
 “Ο,τι ἀνήκει στὴν γυναῖκα προσφέρεται μὲ ἀγάπη στὸν ἄνδρα.
 “Όταν στὸν γάμο ἀρχίζει νὰ ἀκούγεται ὁ λόγος «τὰ δικά μου» ἢ «τὰ δικά σου», κάτι δὲν πηγαίνει καλά. Κάτι προδίδει ὅτι δὲν βαδίζουμε τὸν δρόμο τῆς ἀγάπης ”

καὶ τὸ ζεῦγος θὰ ζεῖ μέσα σὲ κοινωνία ἀληθινῆς ἀγάπης.

“Όταν οἱ σύζυγοι φθάσουν στὴν ἀγάπη ποὺ ζητᾷ ἀπὸ αὐτοὺς ὁ Χριστός, τότε καταλαβαίνουν ὅτι ὁλόκληρος ὁ ἑαυτός τους ἀνήκει στὸν ἄλλο. “Όπως γράφει ὁ ἀπόστολος Παῦλος: «Ἡ γυνὴ τοῦ ἰδίου σώματος οὐκ ἐξουσιάζει, ἀλλ’ ὁ ἀνὴρ ὁμοίως δὲ καὶ ὁ ἀνὴρ τοῦ ἰδίου σώματος οὐκ ἐξουσιάζει, ἀλλ’ ἡ γυνή». “Όμως τὴν ἐξουσία ἐπὶ τοῦ ἑαυτοῦ μας τὴν παραχωρεῖ στὸν ἄλλο ἢ ἀληθινὴ ἀγάπη.

Μέσα στὸν γάμο πρέπει νὰ ὑπάρχει κοινωνία καὶ ἀλληλομετάδοση τῶν ὑλικῶν καὶ πνευματικῶν ἀγαθῶν. “Ο,τι ἀνήκει στὸν ἄνδρα προσφέρεται μὲ ἀγάπη στὴν γυναῖκα. “Ο,τι ἀνήκει στὴν γυναῖκα προσφέρεται μὲ ἀγάπη στὸν ἄνδρα. “Όταν στὸν γάμο ἀρχίζει νὰ ἀκούγεται ὁ λόγος «τὰ δικά μου» ἢ «τὰ δικά σου», κάτι δὲν πηγαίνει καλά. Κάτι προδίδει ὅτι δὲν βαδίζουμε τὸν δρόμο τῆς ἀγάπης. «Δικά μου χρήματα, δικός μου μισθός, δικό μου γοῦστο, δική μου ἐπιθυμία»: εἶναι οἱ φράσεις ποὺ ἀκούγονται ὅλο καὶ περισσότερο σήμερα, προδίδοντας ἀπὸ μόνες τους τὴν ἑλλειψη τῆς συζυγικῆς ἐν Χριστῷ ἀγάπης.

Φαίνεται πῶς σὲ κάθε ἐποχὴ ὑπῆρχε ἡ ἀρρώστια αὐτή. Γι’ αὐτὸ ἀκοῦμε τὸν Ἱερὸ Χρυσόστομο νὰ ἐλέγχει τοὺς συζύγους γιὰ τὸ θέμα αὐτό: «Μετὰ τὸν γάμο δὲν εἴστε πλέον δύο σώματα ἀλλὰ ἓνα,

καὶ πῶς οἱ περιουσίες σας εἶναι δύο καὶ ὄχι μία; Ὡ τῆς φυλαργυρίας! Ἔχετε γίνει ἓνας ἄνθρωπος, μία ζωσα ὕπαρξη, καὶ λές ἀκόμη τὰ δικά μου; Εἶναι καταραμένος καὶ ἄθλιος ὁ λόγος αὐτός καὶ τὸν ἔχει εἰσπληθεῖ ὁ Διάβολος. Ὁ Θεὸς ὅλα τὰ δημιουργήσκει κοινὰ γιὰ ὅλους μας, καὶ τὰ πιὸ ἀναγκαῖα ἀπὸ τὰ χρήματα, καὶ σὺ λές ὅτι τὰ δικά σας δὲν εἶναι κοινά; Δὲν εἶναι δυνατόν βέβαια νὰ πεῖς: Ὁ δικός μου ἥλιος, τὸ δικό μου φῶς, τὰ δικά μου νερά! “Όλα τὰ ἀπαραίτητα, λοιπόν, ὁ Θεὸς τὰ ἔκανε κοινά».

Στὴν περίπτωσιν ποὺ ἡ γυναῖκα μιλᾷ γιὰ «δικό μου» ἢ «δικό σου», ὁ ἅγιος Ἰωάννης συμβουλεῦει τὸν ἄνδρα νὰ διδάξει τὴν γυναῖκα του, ἀλλὰ μὲ πολλὴ καλὴ σύννη: «Νὰ βγάλεις ἀπὸ τὴν ψυχὴ της κυρίως αὐτό: τὸ δικό μου καὶ τὸ δικό σου. Ἄν πεῖ τὰ δικά μου, νὰ τῆς πεῖς: Ποιὰ λές δικά σου, δὲν καταλαβαίνω. Τίποτε δικό μου δὲν ἔχω ἐγώ· πῶς λοιπόν λές τὰ δικά μου, ἐνῶ ὅλα εἶναι δικά σου; “Όλα εἶναι δικά σου, κι ἐγὼ δικός σου εἶμαι». Αὐτὸς ὁ λόγος δὲν εἶναι λόγος κολακείας, ἀλλὰ πολλῆς συνέσεως. «Λέγε, λοιπόν», συνεχίζει ὁ Χρυσόστομος: «κι ἐγὼ εἶμαι δικός σου, παιδί μου. Αὐτὸ μὲ συμβούλεψε ὁ ἀπόστολος Παῦλος λέγοντας: Ὁ ἀνὴρ τοῦ ἰδίου σώματος οὐκ ἐξουσιάζει, ἀλλ’ ἡ γυνή. Ἐὰν δὲν ἔχω ἐξουσία πάνω στὸ σῶμα μου, ἀλλὰ τὴν ἐξουσία τὴν ἔχεις ἐσύ, πολὺ περισσότερὸ δὲν ἔχω ἐξουσία

“Ὅταν ἔλθει ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ,
τὸ ζεῦγος ζεῖ τὴν κοινωνία τῆς
ἀληθινῆς ἀγάπης, καὶ τότε
ἐπαληθεύεται ὁ χρυσοστομικὸς
λόγος: «Ὅταν ὑπάρχει ἡ ὁμόνοια,
ἡ εἰρήνη, καὶ ὁ σύνδεσμος τῆς
ἀγάπης ἀνάμεσα στὸν ἄνδρα καὶ
τὴν γυναῖκα, τότε συρρέουν ἐκεῖ
ὅλα τὰ καλὰ, καὶ παραμένουν
ἀπρόσβλητοι ἀπὸ κάθε ἐπιβουλή,
διότι εἶναι περιφραγμένοι μὲ ἓνα
μεγάλο καὶ ἀπόρθητο τεῖχος, τὴν
κατὰ Θεὸν ὁμόνοια”

Στὴ χορεία τῶν ἁγίων ὑπάρχουν καὶ πολλὰ
ἀνδρόγυνα ποὺ ἁγίασαν. Ἐνα ἀπὸ αὐτὰ τὰ
ζευγάρια εἶναι οἱ ἅγιοι Χρῦσανθος καὶ Δαρεία,
οἱ καλλίμαχοι Μάρτυρες τῆς Ἐκκλησίας μας.

πάνω στὰ δικά σου... Ὡστε μὲ αὐτὰ ποὺ
λὲς δίδαξε τὴν ποτὲ νὰ μὴ λέγει δικό μου
καὶ δικό σου».

Γράφει ὁ σύγχρονος σὲ μᾶς Ἅγιος Παῖ-
σιος γιὰ τὴν ἀγάπη ποὺ ὀφείλει ὁ ἄνδρας
πρὸς τὴν γυναῖκα καὶ ἀντίστροφα: «Ὁ
ἓνας ἀγαπάει τὸν ἄλλο γι’ αὐτὸ ποὺ τοῦ
χαρίζει. Ἡ γυναῖκα δίνει στὸν ἄνδρα τὴν
ἐμπιστοσύνη, τὴν ἀφοσίωση, τὴν ὑπακοή.
Ὁ ἄνδρας δίνει στὴν γυναῖκα τὴν σιγουριά
ὅτι μπορεῖ νὰ τὴν προστατεύσει. Ἡ γυναί-
κα εἶναι ἡ ἀρχόντισσα τοῦ σπιτιοῦ, ἀλλὰ
καὶ ἡ μεγαλύτερη ὑπηρετριά. Ὁ ἄνδρας
εἶναι ὁ κυβερνήτης τοῦ σπιτιοῦ, ἀλλὰ καὶ
ὁ χαμάλης. Μεταξύ τους τὰ ἀνδρόγυνα
πρέπει νὰ ἔχουν τὴν ἐξαγνισμένη ἀγάπη,
γιὰ νὰ ἔχουν ἀλληλοπαρηγοριά ἀλλὰ καὶ
πνευματικὴ ζωή. Γιὰ νὰ ζήσουν ἁρμονικά,
πρέπει ἐξ ἀρχῆς νὰ βάλλουν ὡς θεμέλιο
τὴν ἀγάπη, τὴν ἀκριβὴ ἀγάπη, ποὺ βρί-
σκεται μέσα στὴν πνευματικὴ ἀρχοντιά,
στὴ θυσία, καὶ ὅχι τὴν ψεύτικη, τὴν κο-
σμική, τὴ σαρκική. Ἄν ὑπάρχει ἀγάπη, θυ-
σία, πάντα ἔρχεται ὁ ἓνας στὴ θέση τοῦ
ἄλλου, τὸν καταλαβαίνει, τὸν πονάει. Ἔτσι

ἔρχεται καὶ φωλιάζει ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ μέ-
σα στὸν γάμο».

Ὅταν ἔλθει ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ, τὸ ζεῦγος
ζεῖ τὴν κοινωνία τῆς ἀληθινῆς ἀγάπης,
καὶ τότε ἐπαληθεύεται ὁ χρυσοστομικὸς
λόγος: «Ὅταν ὑπάρχει ἡ ὁμόνοια, ἡ εἰρή-
νη, καὶ ὁ σύνδεσμος τῆς ἀγάπης ἀνάμεσα
στὸν ἄνδρα καὶ τὴν γυναῖκα, τότε συρ-
ρέουν ἐκεῖ ὅλα τὰ καλὰ, καὶ παραμένουν
ἀπρόσβλητοι ἀπὸ κάθε ἐπιβουλή, διότι
εἶναι περιφραγμένοι μὲ ἓνα μεγάλο καὶ
ἀπόρθητο τεῖχος, τὴν κατὰ Θεὸν ὁμόνοια.
Αὕτη θὰ τοὺς κάνει πιὸ ἰσχυροὺς κι ἀπὸ
τὸ διαμάντι, πιὸ στερεοὺς ἀπὸ τὸ σίδηρο.
Αὕτη θὰ τοὺς ἀνεβάσει στὴν πιὸ μεγάλη
δόξα, καὶ θὰ τοὺς προξενήσει ἀφθονὴν τὴν
ἀγάπην τοῦ Θεοῦ». Σὲ αὐτοῦ τοῦ εἵδους τὸ
ζεῦγος ἐγκαθιστᾶται ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ καὶ
πραγματώνεται ἡ οἰκογένεια σὲ κοινωνία
ἀγάπης. Καὶ ὅχι στὶς νέες μορφὲς ζευγα-
ριῶν καὶ οἰκογενειῶν ποὺ θέλει ἡ πολι-
τικὴ ἡγεσία νὰ ἐπιβάλλει ὡς ἰσάζιες καὶ
φυσιολογικὲς μὲ αὐτὸ ποὺ παραλάβαμε
ἀπὸ τὴν χριστιανικὴ διδασκαλία.

Ἐκκλησιαστικὲς εἰδήσεις

Ἐπιμέλεια: Ἱεροδιάκονος Ἀρσένιος Βασιλείου

Πνευματικὴ κίνηση Ἰανουάριος-Μάρτιος 2024

Ἡ Ἑορτὴ τῆς Πρωτοχρονιᾶς

τουργίας στὸν Ἱερὸ Ναὸ Ἀγίου Γεωργίου Κομοτηνῆς. Μετὰ τὸ πέρασ τῆς Θείας Λειτουργίας τέλεσε τὴν ἀκολουθία τοῦ Μεγάλου Ἀγιασμοῦ.

Τὴν 1^η τοῦ ἔτους ὁ Σεβασμιώτατος ἱερούργησε στὸν Ἱερὸ Καθεδρικὸ Ναὸ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Κομοτηνῆς καὶ προέστη τῆς ἐπίσμου Δοξολογίας γιὰ τὸ νέο ἔτος. Πρὸ τῆς Ἀπολύσεως ὁ Σεβασμιώτατος εὐλόγησε τὴν καθιερωμένη Βασιλόπιτα.

Ἀνήμερα τῆς ἑορτῆς ἱερούργησε στὸν Ἱερὸ Καθεδρικὸ Ναὸ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Κομοτηνῆς ὅπου καὶ τέλεσε τὸν Μεγάλον Ἀγιασμό.

Παράδοση Ψηφιακοῦ Κόμβου

Τὰ Ἅγια Θεοφάνεια

Παραμονὴ τῆς ἑορτῆς ὁ Σεβασμιώτατος χοροστάτησε τῆς ἀκολουθίας τῶν Μεγάλων Βασιλικῶν Ὁρῶν καὶ τοῦ Ἑσπερινοῦ, ἐνῶ ἀκολούθως προέστη τῆς Θείας Λει-

Τὴν 16^η Ἰανουαρίου 2024, παρουσία τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς κ. Παντελεήμονος καὶ τοῦ Διευθυντῆ τοῦ Ι.Π.Ε. Ἀρχιμ. Θεολόγου Ἀλεξανδράκη, παραδόθηκαν στοὺς ἱερεῖς τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς φορητοὶ ὑπολογιστὲς καὶ οἱ ἀντίστοιχοι ἐκτυπωτές.

Ἐπίσκεψη τῆς Πρέσβειρας τῆς Ὁλλανδίας

Στις 19 Ἰανουαρίου 2024, ὁ Σεβασμιώτατος δέχθηκε τὴν Πρέσβειρα τῆς Ὁλλανδίας κ. Σουζάννα Τέρσταλ.

Θεοφάνεια στὰ Παρχάρια Νυμφαίας

Σύμφωνα μὲ τὸ Ἰουλιανὸ Ἡμερολόγιο, ὁ Σεβασμιώτατος τέλεσε τὸν Μεγάλον Ἀγιασμὸ τῶν Θεοφανείων στὸ Ἱερὸ Ἐξωκλήσιο Ἀγίου Γεωργίου στὴν περιοχὴ «Παρχάρια» Νυμφαίας. Ἐν συνεχείᾳ πραγματοποιοῖσε τὴν κατάδυση τοῦ Σταυροῦ σὲ κείμενο παραπόταμο.

Ἡ ἑορτὴ τοῦ Ἀγίου Ἀποστόλου Τιμοθέου

Ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τοῦ Ἀγίου Ἀποστόλου Τιμοθέου, ὁ Σεβασμιώτατος ἱερούργησε στὸ Ἱερὸ Παρεκκλήσιο Ἀγίου Μηνᾶ τοῦ Ἰδρύματος Φροντίδος Ἡλικιωμένων Κομοτηνῆς. Πρὸ τῆς ἀπολύσεως τέλεσε ἐπιμνημόσυνη δέηση ὑπὲρ ἀναπαύσεως τοῦ μακαριστοῦ προκατόχου του, Μητροπολίτου Μαρωνείας κυροῦ Τιμοθέου Ματθαιάκη.

Ἐπίσκεψη τοῦ Γενικοῦ Περιφερειακοῦ Ἀστυνομικοῦ Διευθυντοῦ ΑΜΘ καὶ Ἀστυνομικοῦ Διευθυντοῦ Ροδόπης

Τὴν Πέμπτη, 24 Ἰανουαρίου 2024, ὁ νέος Γενικὸς Περιφερειακὸς Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς Ἀνατολικῆς Μακεδονίας Θράκης, Ὑποστράτηγος Ἰωάννης Καραμανλῆς καὶ ὁ νέος Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς Ροδόπης Ταξίαρχος Κωνσταντῖνος Σουλιώτης, ἐπισκέφθηκαν τὸν Σεβασμιώτατο στὰ Γραφεῖα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ἐν ᾧψει τῆς ἀναλήψεως τῶν νέων καθηκόντων τους.

Ἐκδήλωση γιὰ τὴν ἑορτὴ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν

Παραμονὴ τῆς ἑορτῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, ὁ Σεβασμιώτατος παρέστη στὴν ἐκδήλωση γιὰ τοὺς προστάτες τῆς Παιδείας τοῦ Γένους μας, ποὺ πραγματοποιήθηκε στὴν αἴθουσα τοῦ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου Κομοτηνῆς, κατὰ τὴν ὁποία ὁ κ. Κωνσταντῖνος Τρυπιδῆς, ἀνέπτυξε τὸ θέμα: «Παιδεία καὶ Ἀγωγή τῶν νέων κατὰ τοὺς Τρεῖς Ἱεράρχες». Στὴν ἐκδήλωση αὐτή, ἡ Ἱερά Μητρόπολη τίμησε τὸν συνταξιῶχο Ἐκπαιδευτικὸ Α/θμίου Ἐκπαιδευσεως Ροδόπης, κ. Γεώργιο Παπαγεωργίου, τὴν συνταξιῶχο Ἐκπαιδευτικὴ Α/θμίου Ἐκπαιδευσεως Ροδόπης κα Χρυσούλα Κατράντσα, τὸν συνταξιῶχο Ἐκπαιδευτικὸ Β/θμίου Ἐκπαιδευσεως κ. Εὐστράτιο Λαμπρινίδη καὶ τὴ συνταξιῶχο Ἐκπαιδευτικὸ Β/θμίου Ἐκπαιδευσεως Ροδόπης κα Ἄννα Λαδοπούλου.

Ἡ ἑορτὴ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν

Ἀνήμερα τῆς ἑορτῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, ὁ Σεβασμιώτατος ἱερούργησε στὸν Ἱερὸ Καθεδρικὸ Ναὸ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτό-

κου Κομοτηνῆς καὶ προέστη τῆς ἐπιμνημοσύνου δεήσεως ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν τῶν Εὐεργετῶν τῆς Παιδείας τοῦ Γένους μας.

Ἐπίσκεψη τοῦ Διοικητοῦ τοῦ Δ' Σ.Σ.

Ἐν ὄψει τῆς ἀναλήψεως τῶν νέων καθηκόντων του, ὁ νέος Διοικητὴς τοῦ Δ' Σ.Σ., Στρατηγὸς Σταῦρος Παπασταθόπουλος, ἐπισκέφθηκε τὸν Σεβασμιώτατο στὰ Γραφεῖα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

Ἡ ἑορτὴ τῆς Ὑπαπαντῆς

Παραμονὴ τῆς ἑορτῆς τῆς Ὑπαπαντῆς, ὁ Σεβασμιώτατος χοροστάτησε στὴν Ἀκολουθία τοῦ πανηγυρικοῦ Ἑσπερινοῦ στὸν Ἱερὸ Μητροπολιτικὸ Ναὸ Κοιμήσεως Θεοτόκου Κομοτηνῆς καὶ εὐλόγησε τὴν βασιλόπιτα τόσο τοῦ Ἱερατικοῦ Συνδέσμου τῶν

Κληρικῶν τῆς Μητροπόλεως ὅσο καὶ τῶν Ἱερατικῶν Οἰκογενειῶν.

Ἀνήμερα ὁ Σεβασμιώτατος ἱερούργησε στὸν Ἱ.Ν. τῆς Τοῦ Θεοῦ Σοφίας Κομοτηνῆς.

Ἡ Ἑορτὴ τοῦ Ἁγίου Χαραλάμπους

Ὁ Σεβασμιώτατος κατὰ τὴν ἑορτὴ τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Χαραλάμπους, Προστάτου καὶ Πολιούχου τῆς Μαρωνείας, προέστη τῆς Λιτανείας τῆς εἰκόνος τοῦ Ἁγίου. Ἀκολούθως χοροστάτησε κατὰ τὴν Ἀκολουθία τοῦ Πανηγυρικοῦ Ἑσπερινοῦ στὸν Ἱερό Ναο τῆς Τοῦ Θεοῦ Σοφίας Κομοτηνῆς. Ἀνήμερα, ἱερούργησε στὸν ὁμώνυμο πανηγυρίζοντα Ἱερό Ναο στὴν ἀρχαία Μαρώ- νεια.

Ἑκδήλωση Σχολῆς Γονέων

Τὴν Κυριακὴ, 11 Φεβρουαρίου 2024, πραγματοποιήθηκε στὸν Ἱερό Ναο τῆς Τοῦ Θεοῦ Σοφίας Κομοτηνῆς ἀπὸ τὴ Σχολὴ Γονέων, ἐκδήλωση σχετικὴ μὲ τὸν Γάμο καὶ τὴν Οἰκογένεια, στὴν ὁποία ὁμιλητὴς ἦταν ὁ Καθηγητὴς τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Α.Π.Θ., κ. Μιλιτιάδης Βάντσος, μὲ θέμα: «Ἡ Πατερικὴ διδασκαλία γιὰ τὸν Γάμο καὶ τὴν Οἰκογένεια».

Γεῦμα στοὺς Ἑργαζομένους στὸν Τομέα Καθαριότητος

Τὴν 13^η Φεβρουαρίου παρατέθηκε σὲ κατὰστημα τῆς πόλης γεῦμα ἀπὸ τὸν Σεβασμιώτατο πρὸς τιμὴν τῶν ἐργαζομένων στὸν Τομέα Καθαριότητος καὶ τῶν Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ Δήμου Κομοτηνῆς.

Ἑκδημία Πρωτοπρεσβυτέρου Ἰωάννου Πανταζή

Στὶς 21 Φεβρουαρίου ἐξεδήμησεν πρὸς

Κύριον ὁ Πρωτοπρεσβύτερος Ἰωάννης Πανταζῆς, συνταξιούχος Κληρικὸς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας, ἕγγαμος καὶ πατέρας τριῶν τέκνων. Ὁ μακαριστὸς διακόνησε εὐσυνείδητα καὶ μὲ φόβο Θεοῦ, γιὰ τριάντα καὶ ὀκτὼ χρόνια τὸ ἱερὸ Θυσιαστήριον στὴν Ἑνορία Ἀγίου Δημητρίου Ὑφαντῶν.

Χειροτονία Πρεσβυτέρου

Ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῆς εὐρέσεως τῆς Κεφαλῆς τοῦ Τιμίου Προδρόμου, ὁ Σεβασμιώτατος ἱερούργησε στὴν Ἱερὰ Μονὴ Παναγίας Φανερωμένης Βαθυρρύακος καὶ τέλεσε τὴν εἰς Πρεσβύτερον Χειροτονίαν τοῦ εὐλαβεστάτου Διακόνου Χριστοφόρου Κολιουμπῆ. Ἡ εἰς Διάκονον χειροτονία εἶχε πραγματοποιηθεῖ στὶς 3 Φεβρουαρίου 2024 στὸν Ἱ.Ν. Ἀγίου Σπυρίδωνος Μωσαϊκοῦ.

Ὑπογραφή Μνημονίου Συνεργασίας γιὰ τὴ Διατήρηση τῆς Μνήμης τοῦ Ὁλοκαυτώματος

Σὲ εἰδικὴ τελετὴ πού πραγματοποιήθηκε στὸ Ὑπουργεῖο Παιδείας, Ἀθλητισμοῦ καὶ Νεολαίας, στὴ Λευκωσία, τὴν Τρίτη 27 Φεβρουαρίου 2024, ὑπεγράφη Μνημόνιο Συνεργασίας μεταξὺ τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας, Ἀθλητισμοῦ καὶ Νεολαίας τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας, τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου, τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας, Θρησκευμάτων καὶ Ἀθλητισμοῦ τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας, τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τοῦ Κεντρικοῦ Ἰσραηλιτικοῦ Συμβουλίου Ἑλλάδος καὶ τοῦ Ἑβραϊκοῦ Μουσείου Ἑλλάδος, γιὰ τὴ διατήρηση τῆς μνήμης τοῦ Ὁλοκαυτώματος καὶ τὴν καταπολέμηση τοῦ ἀντισημιτισμοῦ.

Ἐκ μέρους τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας, Ἀθλητισμοῦ καὶ Νεολαίας τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας τὸ Μνημόνιο ὑπέγραψε ἡ Ἐξοχωτάτη Ὑπουργὸς Δρ Ἀθηνᾶ Μιχαηλίδου, ἐκ μέρους τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου κ.κ. Γεώργιος, ἐκ μέρους τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας, Θρησκευμάτων καὶ Ἀθλητισμοῦ τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας ὁ Γενικὸς Γραμματέας Θρησκευμάτων Ἀξιότιμος κ. Γεώργιος Καλαντζῆς, ἐκ μέρους τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς κ. Παντελεῆμων, συνοδευόμενος ἀπὸ τὸν Διευθυντὴ τοῦ Ἰδρύματος Ποιμαντικῆς Ἐπιμορφώσεως Πανοσιολογιώτατο Ἀρχι-

μανδρίτη Θεολόγο Ἀλεξανδράκη, ἐκ μέ-
ρους τοῦ Κεντρικοῦ Ἰσραηλιτικοῦ Συμβου-
λίου Ἑλλάδος ὁ Γενικὸς Γραμματέας του κ.
Βίκτωρ Ἑλιέζερ καὶ ἐκ μέρους τοῦ Ἑβραϊ-
κοῦ Μουσείου Ἑλλάδος ὁ Πρόεδρός του κ.
Μίκης Μοδιάνο.

Σκοπὸς τοῦ Μνημονίου εἶναι ἡ ἀντιμετώ-
πιση τοῦ ἀντισημιτισμοῦ μέσα ἀπὸ δράσεις
ποὺ θὰ διατηροῦν τὴ μνήμη τοῦ Ὀλοκαυ-
τώματος καὶ θὰ βοηθοῦν στὴν καταπολέ-
μηση κάθε σύγχρονης μορφῆς ρατσισμοῦ
καὶ ρητορικῆς μίσους. Ὁ Σεβασμιώτατος
Μητροπολίτης Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς
κ. Παντελεήμων, λαμβάνοντας τὸν λόγο,
ἀναφέρθηκε στὴ σημαντικὴ συνεισφορὰ
τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Κλήρου κατὰ τὴν
περίοδο τοῦ Διωγμοῦ, καθὼς ἐπίσης καὶ
στὴν πραγματικὴ βοήθεια ποὺ προσέφε-
ραν σὲ ἄρκετὸ κόσμο, ὥστε νὰ διαφύγει καὶ
νὰ σωθεῖ. Στὴ συνέχεια ἐπέσῃμανε ἐνέρ-
γειες ποὺ ἔχουν γίνεи ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία
τῆς Ἑλλάδος μὲ προληπτικὸ καὶ παιδαγω-
γικὸ χαρακτῆρα, ὅπως τὸ πρόγραμμα τοῦ
Ἰδρύματος Ποιμαντικῆς Ἐπιμορφώσεως
τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν μὲ τίτ-
λο: «Ὀλοκαυτώματα καὶ ἀντισημιτισμός»,
ποὺ ὑλοποιεῖται τὰ τελευταῖα χρόνια μὲ
σύγχρονη καὶ ἀσύγχρονη μορφή, καθὼς
καὶ προγράμματα ἀπευθυνόμενα πρὸς
ἐκπαιδευτικούς, ποὺ ὑλοποιεῖ τὸ Διορθό-
δοξο Κέντρο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.
Ὁ Σεβασμιώτατος ὑπογράμμισε ὅτι ὅλα
τὰ παραπάνω βασίζονται στὴ διδασκαλία
περὶ προσώπου καὶ τὴν ἀξία ποὺ δίδεται
σὲ αὐτὸ μέσα ἀπὸ τὴ θεολογία τῆς Ἐκκλη-
σίας, ἐνῶ ὁλοκληρώνοντας μετέφερε τὶς
εὐχὲς τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου
Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Ἱερωνύ-
μου καὶ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας
τῆς Ἑλλάδος γιὰ τὴν εὐδόωση αὐτῆς τῆς
προσπάθειας. Ἡ τελετὴ ὁλοκληρώθηκε
κατόπιν ἀμοιβαίας συμφωνίας ὄλων τῶν
μερῶν γιὰ τὴν ὑλοποίηση δράσεων, ποὺ
θὰ ὁδηγήσουν στὴ μεταλαμπάδευση τῆς
γνώσης καὶ θὰ ἐξασφαλίσουν τὴν ἱστορικὴ
μνήμη τῶν νεωτέρων γενεῶν μὲ σύγχρο-
νους τρόπους διδασκαλίας, ἀξιοποιώντας

τὶς νέες τεχνολογίες, ἀλλὰ καὶ μὲ διάφο-
ρες ἐκδηλώσεις ποὺ θὰ ὁδηγήσουν στὴ
διάχυση τῆς πληροφορίας καὶ στὴν εὐαι-
σθητοποίηση τῆς κοινωνίας καὶ κυρίως
τῶν νέων.

Ἐπίσκεψη κας Ἑλένης Σώκου

Ἡ συντονίστρια τοῦ Γραφείου τοῦ Πρωθυ-
πουργοῦ στὴ Βόρεια Ἑλλάδα, κα Ἑλένη
Σώκου, εὐρισκόμενη στὴν πόλη τῆς Κομο-
τηνῆς, ἐπισκέφθηκε τὸν Σεβασμιώτατο καὶ
συζήτησαν θέματα κοινοῦ ἐνδιαφέροντος.

Ἐπίσκεψη Πρέσβεως καὶ Γενικοῦ Πρόξενου τῆς Κύπρου

Ὁ Πρέσβης τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας
στὴν Ἀθήνα κ. Σταῦρος Αὐγουστίδης, συ-
νοδευόμενος ἀπὸ τὸν Γενικὸ Πρόξeno τῆς
Κυπριακῆς Δημοκρατίας στὴ Θεσσαλονίκη
κ. Κωνσταντῖνο Πολυκάρπου, ἐπισκέφθη-
καν τὸν Σεβασμιώτατο στὰ Γραφεῖα τῆς
Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

Ἐπίσκεψη τοῦ νέου Διοικητῆ Πυροσβεστικῶν Ὑπηρεσιῶν Νομοῦ Ροδόπης

Ἐν ὄψει τῆς ἀναλήψεως τῶν νέων καθηκόντων του, ὁ νέος Διοικητὴς τῶν Πυροσβεστικῶν Ὑπηρεσιῶν Νομοῦ Ροδόπης, Πύραρχος Ἀπόστολος Κώνστας, ἐπισκέφθηκε τὸν Σεβασμιώτατο στὰ

Γραφεῖα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως καὶ συζήτησαν θέματα κοινοῦ ἐνδιαφέροντος.

Ἐπίσκεψη Διπλωματικῶν Ἀκολούθων

Τὴν Πέμπτη 7 Μαρτίου, ὁ Σεβασμιώτατος ὑπεδέχθη στὸν Ἱερὸ Μητροπολιτικὸ Ναὸ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου τοὺς Ὑποψηφίους Ἀκολούθους τῆς Διπλωματικῆς Ἀκαδημίας τοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν, τοὺς ὁποίους συνόδευαν ὁ Διευθυντὴς τῆς Διπλωματικῆς Ἀκαδημίας Πρέσβης κ. Μιχαὴλ Διάμεσης, ἡ Διευθύντρια Σπουδῶν καὶ Εὐαγγελία Καλαϊτζῆ, ἡ Διευθύντρια τῆς Ὑπηρεσίας Πολιτικῶν Ὑποθέσεων καὶ Σταυρούλα Πενταρβάνη καὶ ὁ Ὑποδιευθυντὴς τῆς Ὑπηρεσίας Πολιτικῶν Ὑποθέσεων κ. Ἀθανάσιος Παπαμάργαρης.

Τὸ Ψυχοσάββατο στὴν Ἱερὰ Μητρόπολη

Τὸ Ψυχοσάββατο τῆς Ἀπόκρεω ὁ Σεβασμιώτατος ἱερούργησε στὸν Ἱερὸ Καθεδρικὸ Ναὸ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Κομοτηνῆς. Ἐν συνεχείᾳ, προέστη τῆς ἐπιμνημοσύνου δεήσεως ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῶν ἀποβιωσάντων Ἀστυνομικῶν. Ἀκολούθως, μετέβη στὸ Στρατιωτικὸ Κοιμητήριο, ὅπου προέστη τῆς ἐπιμνημοσύνου δε-

ήσεως ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῶν ὑπὲρ Πίστεως καὶ Πατρίδος ἀγωνισαμένων καὶ ἡρωικῶς πεσόντων κατὰ τοὺς ἀγῶνας τοῦ Ἑθνους. Στὸ τέλος τέλεσε Τρισάγιο ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῶν προκατόχων τοῦ Ἀρχιερέων, ὡς καὶ τῶν κεκοιμημένων Ἱερέων καὶ πάντων τῶν κεκοιμηθέντων πόλεως.

Ἐπίσκεψη τοῦ Διοικητοῦ τῆς 21^{ης} ΤΘ.Τ.

Ἐν ὧσιν τῆς παραδόσεως καὶ παραλαβῆς τῆς Διοικήσεως τῆς Ταξιαρχίας, πραγματοποιήσαν ἐθιμοτυπικὴ ἐπίσκεψη στὸν Σεβασμιώτατο ὁ νέος Διοικητὴς τῆς 21^{ης} ΤΘ.Τ., Ταξίαρχος κ. Ἀπόστολος Καρατόλιος καὶ ὁ ἀπερχόμενος Ταξίαρχος Κωνσταντῖνος Ἀλεξανδρῆς.

Θυρανοίξια τοῦ ἀνακαινισθέντος Ἱεροῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ

Τὴν Τετάρτη, 13 Μαρτίου 2024, ὁ Σεβασμιώτατος τέλεσε τὸν Ἀγιασμό τῶν Θυρανοίξιν τοῦ ἀνακαινισθέντος Ἱεροῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Κομοτηνῆς καὶ κατόπιν χοροστάτησε στὴν Ἀκολουθία τοῦ Πανηγυρικοῦ Ἑσπερινοῦ.

Τὴν ἐπομένη, ὁ Σεβασμιώτατος χοροστάτησε κατὰ τὴν Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, τέλεσε τὴν Ἀκολουθία «ἐπὶ διασαλεφθείσης Ἀγίας Τραπέζης» καὶ προέστη τῆς πανηγυρικῆς Θείας Λειτουργίας.

Ό Έσπερινός τής Συγχωρήσεως

Τὴν Κυριακή, 17 Μαρτίου 2024, ὁ Σεβασμιώτατος χοροστάτησε στὸν Ἱερό Μητροπολιτικό Ναὸ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Κομοτηνῆς, στὴν Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς Συγγνώμης. Κατόπιν ἀνέπτυξε τὸ θέμα: «Ἡ Παναγία στὸν Μεγάλο Κανόνα» καὶ εὐχήθηκε νὰ ὁδεύσουμε στὸν δρόμο αὐτὸν μὲ βαθεῖα μετάνοια, ὥστε νὰ βιώσουμε τὴν χαρὰ τῆς Ἀναστάσεως.

Μνημόσυνο Διατελεσάντων Δημάρχων Κομοτηνῆς

Στὶς 23 Μαρτίου 2024, ὁ Σεβασμιώτατος ἱερούργησε στὸν Κοιμητηριακὸ Ναὸ τῆς Κομοτηνῆς καὶ ἀνέπεμψε ἐπιμνημόσυνη δέσπη ὑπὲρ τῶν διατελεσάντων Δημάρχων τῆς Κομοτηνῆς.

Κυριακὴ τῆς Ὁρθοδοξίας

Τὴν Α΄ Κυριακὴ τῶν Νηστειῶν, Κυριακὴ τῆς Ὁρθοδοξίας, τῆς Εὐχαριστιακῆς Συνάξεως καὶ τῆς Λιτανείας τῶν Ἱερῶν Εἰκόνων προέστη ὁ Ἐπίσκοπος Ταλαντίου κ. Ἐπιφάνιος. Ἐπίσης, πρὸ τῆς ἀπολύσεως τέλεσε ἐπιμνημόσυνη δέσπη ὑπὲρ πάντων τῶν Ἀρχιερατευσάντων, Ἱερατευσάντων καὶ Διακονησάντων Κληρικῶν τῆς Μητροπόλεως.

Ἡ ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ

ἐπιμνημόσυνη δέσση ὑπὲρ τοῦ Μητροπολίτου Μαρωνείας Κωνσταντίου. Κατόπιν, ὁ ἐπίσκοπος Ταλαντίου προέστη τῆς ἐπιμνημόσυνης δεήσεως στὸ Ἑρῶν τῆς πόλεως.

Ὁ Σεβασμιώτατος στὸν Οἰκουμενικὸ Πατριάρχη

Στὶς 26 Μαρτίου 2024, ὁ Σεβασμιώτατος μὲ τοὺς τοπικοὺς ἄρχοντες ἐπισκέφθηκαν τὸν Οἰκουμενικὸ Πατριάρχη κ.κ. Βαρθολομαῖο ἐν ὧσφι τῆς ἀναλήψεως τῶν νέων καθκόντων τους.

Κατανυκτικὸς Ἑσπερινὸς Β΄ Κυριακῆς Νηστειῶν

Ὁ Σεβασμιώτατος χοροστάτησε στὴν Ἀκολουθία τοῦ Κατανυκτικοῦ Ἑσπερινοῦ. Ὁμίλησε ὁ Ἱεροκέρυκας τῆς Μητροπόλεως Ξάνθης π. Ἰωακείμ Μούκανος μὲ θέμα: «Ἡ τοῦ ληστοῦ μετάνοια τὸν Παράδεισον ἐσύλησεν».

Στὸν Ἑσπερινὸ τῆς ἑορτῆς χοροστάτησε ὁ ἐπίσκοπος Ταλαντίου. Ἀνήμερα ὁ Σεβασμιώτατος συλλειτουργῆσε μετὰ τοῦ ἐπισκόπου καὶ προέστησαν τῆς Ἐπισήμου Δοξολογίας. Πρὸ τῆς ἀπολύσεως τελέσθηκε

ΚΩΔΙΚΟΣ 280005

ΠΑΡΕΧΟΜΕΝΟ ΤΕΛΟΣ
Την Γραμμή Κ Κ Κορινθίας
Αριθμός Άδρας